

- „Ott töltünk egy esztendő” – az év kezdetén ilyen gondolataink születnek. A földi időnket valahogy beosztjuk, tervezünk, és ezt a „földi” időszámításhoz igazítjuk. Nem az igazítás a baj: az nem mindegy, hogy mit tervezünk, mit határozunk el, mitől (kitől) reméljük, hogy meg tudjuk valósítani. Amit teszünk, egyedül teszem, vagy Istennel. A saját tervemnek van-e köze Isten tervéhez, akaratához.
- Ahhoz, hogy köze legyen (igazodni tudjak Istenhez), meg kell ismernem az Ő akaratát, tervét. Meg kell látnom azt, amit már beteljesített belőle, és azt is, hogy az engem érint: hogy értem tette. Isten terve az üdvterv, és ez már „kezdetben” megvolt: „Jézus Krisztusra nézve” teremtette a világot, „őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt” (Ef 1,4). Majd az „ősevangéliummal” kezdve ezt fokozatosan, sokszor kijelenti, megígéri az embernek, úgy, hogy az ember hihet abban, reménykedhet benne. Mindig arról beszél (az ÓSZ-ben is): én szabadítalak meg, nem magad, nem idegen „szövetségesek”. Egyedül az Úr az, aki teljes értelemben meg tud és meg akar szabadítani: nemcsak földi, ideig való bajoktól, hanem a bűntől – attól, ami egy örökkévalóságra tenne tönkre.
- Sokféle ígértet és előkép után rámutat Jézusra: „Ő szabadítja meg népét bűneiből”, „Üdvözítő született ma nektek”. Aki ezt hallotta, megerősödhetett abban, hogy amit Isten ígér (tervez), azt véghez is viszi. És el is végezte.
- Az ember is tervez, elhatároz dolgokat, ez rendjén is van. Nem jó, ha cél nélkül, egyik napról a másikra „él”. De ezeknek a megvalósulása nincs a kezünkben. Azért nem „bizonytalan”, mert Isten kezében van, Ő dönti el, mi lesz belőlük.
- És azt akarja, hogy ne csak az „egyéves” (vagy akármilyen távú) terveimnek legyen köze az Ő akaratához, hanem az egész életem alakuljon úgy, ahogy Ő tervezte. „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem”, milyen emberré kell válnom, mi érdekeljen és mi ne? És azt is fogadjam el, ha megállít abban, amit cselekszem, akkor is, ha azzal Ő bízott meg, és engedelmesen végeztem (Fülöp: „menj a járatlan útra”; Pál: „meghalni is kész vagyok az Úr Jézus nevéért”).
- Mert Isten terve, az üdvterv még nem fejeződött be. Jézus Krisztus elvégezte: elvette a bűnt, lehet hozzá menni, hinni benne. Lehet hitben vele járni, úgy, hogy Ő vezessen, ahogy akar; lehet azért élni, hogy mások is megismerjék Őt, mert ők is részesei Isten üdvtervének, nekik is örök életet akar adni – fogadják el.
- Mi a baj (általában) az emberi tervekkel? Az, hogy én magam vagyok a cél: „kalmárkodunk és nyerünk” magunknak. Meg akarok gazdagodni, bebiztosítani az életemet (bolond gazdag), miközben „azt sem tudom, mit hoz rám a holnap”.
- Mi sem tudjuk, de „ha az Úr akarja és élünk” – így, hogy tudjuk, hogy egyedül az a bizonyos, amit Ő tesz, és ezért bizonyos az üdvösségünk is, és ezért lehetünk bizonyosak, hogy ha rá hallgatunk, akkor jó úton fogunk járni – már eldönthetjük, mit fogunk cselekedni. És nem kell kétségbe esnünk a váratlan események vagy az egyre romló körülmények hatására sem. Akkor sem, ha nem tudjuk, miért teszi Isten. Egy minket érő bajból, nehézségből áldás származhat – lehet, hogy nekem is, de még inkább másoknak. Észreveszem-e ezt, tudok-e örülni neki?
- Ha pedig nem élünk tovább, akkor bizonyosak lehetünk benne, hogy Isten a „Krisztus Jézus napjára” (Fil 1,6) elvégzi, amit elkezdett bennünk. Ha eddig végezhetne, akkor

abban is bizonyosak lehetünk, hogy a munkánk sem csak „fa, széna és pozdorja” lesz, ami megég – mert annak a cselekedetnek, amit neki engedelmesen tettünk, van értéke „odaát” is.

- Letesszük azt, amit nélküle, csak saját magunkra nézve akartunk tenni, figyelünk rá, tesszük az előre elkészített jócselekedeteket: ezt el lehet határozni bármikor, nemcsak az év kezdetén. Az erőt Jézus Krisztus adja hozzá – a bűn ellen, hogy elkerüljem, ill. hogy „felálljak, ha elestem”, és Ő folytatni tudja a munkáját. Erőt ad a nehéz dolgok elvégzéséhez, vagy a nehézségek elviseléséhez békességgel – „hogya Krisztus ereje lakozzék bennem”, és ez nyilvánvaló legyen.

Jak 4,8 „Közeledjétek az Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kétlelkűek.”